

NORMY PROCEDURALNE
W PRZYPADKU ZGŁOSZEŃ DELICTA GRAVIORA
ORAZ
W PRZYPADKACH INNYCH WYKROCZEŃ PRZECIWKO
VI PRZYKAZANIU DEKALOGU
OBOWIĄZUJĄCE W DIECEZJI RADOMSKIEJ

1. Poniższe Normy wynikają z systemu obowiązującego w Kościele prawa powszechnego jak i partykularnego tj.
 - Przepisów Kodeksu Prawa Kanonicznego.
 - Norm motu proprio *Sacramentorum Sanctitatis Tutela*.
 - Norm opisanych w *Normae de gravioribus delictis*.
 - Norm motu proprio *Vos estis lux mundi*.
 - Wytycznych Konferencji Episkopatu Polski dotyczących wstępnego dochodzenia kanonicznego w przypadku oskarżeń duchownych o czyny przeciwko szóstemu przykazaniu Dekalogu z osobą niepełnoletnią poniżej osiemnastego roku życia wraz z aneksami.
 - Norm ochrony dzieci i młodzieży oraz dorosłych obowiązujących w Diecezji Radomskiej

2. W przypadku zawiadomienia dotyczącego przestępstwa opisanego w kan. 1395 Kodeksu Prawa Kanonicznego:
 - 2.1 Delegat biskupa przyjmuje zgłoszenie i przeprowadza wstępne czynności, dokonując jednocześnie prawnej kwalifikacji opisanego czynu wg. Kodeksu Prawa Kanonicznego, art. 1 § 1 ust. a, pkt. i lub ii motu proprio *Vos estis lux mundi* oraz 199 § 1 Kodeksu karnego. Czynności tych należy dokonać w terminie 30 dni od uzyskania zgłoszenia.
 - 2.2 Delegat biskupa po wykonaniu powyższych czynności w terminie 3 dni sporządza wniosek do biskupa o wszczęcie wstępnego dochodzenia kanonicznego zgodnie z kan. 1717 Kodeksu Prawa Kanonicznego albo w przypadku, gdy takiego dochodzenia nie należy wszczynać, zwięźle na piśmie przedstawia argumenty biskupowi.
 - 2.3 Wszczęcie postępowania karnego przez organy państwowe powołane do ścigania przestępstw, nie stoi na przeszkodzie we wszczęciu bądź kontynuowaniu wstępnego dochodzenia kanonicznego, jednakże wszelkie czynności dochodzenia należy tak prowadzić, aby nie naruszać odrębności porządków prawnych Kościoła i państwa, szanując jednocześnie zasadę współpracy obowiązującą pomiędzy tymi podmiotami, która ma służyć zarówno zapobieganiu przestępstwom jak i ich skutecznemu ściganiu.
 - 2.4 W przypadku wydania przez biskupa dekretu o wszczęciu wstępnego dochodzenia kanonicznego, należy je zakończyć w terminie 60 dni, chyba, że uniemożliwia to skomplikowany charakter sprawy, jednakże o przekroczeniu tego terminu należy bezzwłocznie, na piśmie, poinformować biskupa diecezjalnego, przedstawiając jednocześnie przyczyny uchybienia temu terminowi oraz wskazać przewidywany czas zakończenia postępowania.
 - 2.5 Instruktor bądź Komisja w terminie 7 dni od wydania dekretu o zamknięciu wstępnego dochodzenia kanonicznego, przedkłada sprawozdanie biskupowi.
 - 2.6 W przypadku ustalenia, iż zgłoszony przypadek stanowi czyn opisany w art. 1 § 1 ust. a, pkt. i lub ii motu proprio *Vos estis lux mundi*, w terminie 30 dni od dnia przedłożenia biskupowi sprawozdania, votum biskupa powinno zostać przesłane do Kongregacji Nauki Wiary.

- 2.7 Delegat biskupa, Instruktor lub Komisja wstępnego dochodzenia kanonicznego w każdym stadium procedury umożliwia zgłaszającemu lub pokrzywdzonemu kontakt z odpowiednim duszpasterzem oraz psychologiem w celu zapewnienia duchowego wsparcia oraz specjalistycznej pomocy. Gdy czyn posiada znamiona przestępstwa opisanego w art. 199 § 1 Kodeksu karnego, a pokrzywdzony zamierza zgłosić sprawę do państwowych organów powołanych do ścigania przestępstw, należy zapewnić mu pomoc prawną.
 - 2.8 W sytuacji, gdy zgłoszony przypadek ma charakter publiczny albo można przyjąć, że zostanie upubliczniony, należy podjąć współpracę z Rzecznikiem Prasowym Diecezji, udzielając niezbędnych informacji, dbając, aby nie ucierpiało prywatność zgłaszającego i pokrzywdzonego.
 - 2.9 W toku zastosowanej procedury, mają odpowiednio zastosowanie właściwe normy prawa Kościoła katolickiego.
3. W przypadku zawiadomienia dotyczącego przestępstwa opisanego w *Normae de gravioribus delictis*, a zwłaszcza w art. 6 tego aktu prawnego:
 - 3.1 Delegat biskupa przyjmuje zgłoszenie i przeprowadza wstępne czynności, dokonując jednocześnie prawnej kwalifikacji opisanego czynu wg. *Normae de gravioribus delictis*, art. 1 § 1 ust. a, pkt. i lub ii albo iii motu proprio *Vos estis lux mundi* oraz art. 197, art. 200 Kodeksu karnego. Czynności tych należy dokonać w terminie 30 dni od uzyskania zgłoszenia.
 - 3.2 Delegat biskupa po wykonaniu powyższych czynności w terminie 3 dni sporządza wniosek do Biskupa o wszczęcie wstępnego dochodzenia kanonicznego zgodnie z kan. 1717 Kodeksu Prawa Kanonicznego albo w przypadku, gdy takiego dochodzenia nie należy wszczynać, zwięźle na piśmie przedstawia argumenty biskupowi. Podjęte w tym zakresie czynności muszą uwzględniać obowiązki wynikające z art. 240 Kodeksu karnego.
 - 3.3 Wszczęcie postępowania karnego przez organy państwowe powołane do ścigania przestępstw, nie stoi na przeszkodzie we wszczęciu bądź kontynuowaniu wstępnego dochodzenia kanonicznego, jednakże wszelkie czynności dochodzenia należy tak prowadzić, aby nie naruszać odrębności porządków prawnych Kościoła i państwa, szanując jednocześnie zasadę współpracy obowiązującą pomiędzy tymi podmiotami, która ma służyć zarówno zapobieganiu przestępstwom jak i ich skutecznemu ściganiu.
 - 3.4 W przypadku wydania przez biskupa dekretu o wszczęciu wstępnego dochodzenia kanonicznego, należy je zakończyć w terminie 60 dni, chyba, że uniemożliwia to skomplikowany charakter sprawy, jednakże o przekroczeniu tego terminu należy bezzwłocznie na piśmie poinformować biskupa diecezjalnego, przedstawiając jednocześnie przyczyny uchybienia temu terminowi oraz wskazać przewidywany czas zakończenia postępowania.
 - 3.5 Instruktor bądź Komisja w terminie 7 dni od wydania dekretu o zamknięciu wstępnego dochodzenia kanonicznego, przedkłada sprawozdanie biskupowi.
 - 3.6 W przypadku ustalenia, iż zgłoszony przypadek stanowi czyn opisany w art. 1 § 1 ust. a, pkt. i, ii, iii motu proprio *Vos estis lux mundi*, w terminie 30 dni od dnia przedłożenia biskupowi sprawozdania, votum biskupa powinno zostać przesłane do Kongregacji Nauki Wiary.
 - 3.7 Delegat biskupa, Instruktor lub Komisja wstępnego dochodzenia kanonicznego w każdym stadium procedury umożliwia zgłaszającemu lub

pokrzywdzonemu kontakt z odpowiednim duszpasterzem oraz psychologiem w celu zapewnienia duchowego wsparcia oraz specjalistycznej pomocy. Gdy czyn posiada znamiona przestępstwa opisanego w art. 197, art. 200 Kodeksu karnego, pokrzywdzonemu należy zapewnić pomoc prawną w postępowaniu przed odpowiednimi organami państwowymi.

- 3.8 W przypadku, gdy zgłoszony przypadek ma charakter publiczny albo można przyjąć, że zostanie upubliczniony, należy podjąć współpracę z Rzecznikiem Prasowym Diecezji, udzielając niezbędnych informacji, dbając, aby nie ucierpiała prywatność zgłaszającego i pokrzywdzonego.
- 3.9 W toku zastosowanej procedury, mają odpowiednio zastosowanie właściwe normy prawa Kościoła katolickiego.